

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 września 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. stwierdził, że A. S. nie podlega jako pracownik u płatnika składek (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością ubezpieczeniom społecznym od dnia 17 marca 2014 roku z podstawą wymiaru 2.250 złotych. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że ubezpieczona nie wykonywała pracy w firmie płatnika składek, a została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych jedynie w celu uzyskania prawa do uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego, ponieważ zgłoszenie do ubezpieczenia nastąpiło dopiero w dniu 1 kwietnia 2014 roku, miałyby ona zostać zatrudniona na specjalnie utworzonym stanowisku pracy, a w czasie jej nieobecności nie zatrudniono nikogo na to stanowisko. Podniósł, że płatnik nie przedstawił żadnych dokumentów ani świadków świadczących o wykonywaniu przez nią pracy, zaś podstawa składki na ubezpieczenie A. S. – 2.250 złotych jest niezrozumiała wobec faktu jego wysokiego zadłużenia wobec ZUS (141.604,77 złotych). /decyzja – k. 119 - 123 akt ZUS/

Uznając powyższą decyzję za wadliwą A. S. w dniu 14 października 2014 roku złożyła odwołanie, wnosząc o jej zmianę poprzez orzeczenie o podleganiu przez nią od dnia 17 marca 2014 roku ubezpieczeniom społecznym. Wniosła także o zasądzenie od organu rentowego na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że świadczyła pracę u płatnika, a zatrudnienie nie miało charakteru pozornego. /odwołanie - k. 2-4/

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 21 października 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. /odpowiedź na odwołanie - k. 7 – 8/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. S. w 1995 roku ukończyła (...) Szkołę Zawodową w Zespole Szkół (...) w P. uzyskując wykształcenie zawodowe. /zaświadczenie –k.43 akta ZUS/

W okresie od 14 października 1996 roku do 30 czerwca 1997 roku wnioskodawczyni była pracownikiem (...) spółki z o.o. w P., zatrudnionym na stanowisku szwaczki. /świadcstwo pracy k 37 akt ZUS/

W okresie od 1 października 1997 roku do 31 października 1998 roku była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) w P., także jako szwaczka. /świadcstwo pracy z dnia 31.10.1998 r k. 39 akt ZUS/.

Od 14 sierpnia 2000 roku do 25 października 2004 roku odwołująca była zatrudniona w Sklepie (...) w P. jako sprzedawca. /świadcstwo pracy z dnia 25.10.2004 r . k. 41 akt ZUS/

W dniu 17 marca 2014 roku A. S. zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. umowę o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku referenta ds. administracyjnych. Wynagrodzenie ustalono na kwotę 2250 zł brutto. /umowa o pracę k.27 akt ZUS/

Do zawarcia tej umowy doszło na skutek zapytań o możliwość zatrudnienia do Prezesa (...) spółki z o.o. – W. O. wcześniej kierowanych przez męża wnioskodawczyni – J. S., który współpracował z tym podmiotem. /zeznania wnioskodawczyni e- protokół rozprawy z dnia 26 maja 2015 roku 00:04:23 – 00:19:57 płyta CD k. 85 w zw. z e-protokół rozprawy z dnia 29 listopada 2016 roku 00:04:12 – 00:04:39 płyta CD k.156/

O zatrudnieniu wnioskodawczyni przesądził fakt nabytego do niej przez W. O. zaufania jeszcze w okresie długoletniej współpracy z jej mężem w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej w postaci sklepu oraz znajomość czynności dotyczących administrowania firmą, którymi się zajmowała w firmie swego męża. /zeznania świadka J. S. e- protokół rozprawy z dnia 26 maja 2015 roku 01:13:39 – 01:21:29 –płyta CD k. 85zeznania wnioskodawczyni e- protokół rozprawy z dnia 26 maja 2015 roku 00:04:23 – 00:22:39 płyta CD k. 85 w zw. z e-protokół rozprawy z dnia 29 listopada 2016 roku 00:04:12 – 00:04:39 płyta CD k.156 /

W dniu zawarcia umowy o pracę wnioskodawczynie zapoznała się z regulaminem wypłaty ekwiwalentu za używanie i pranie odzieży roboczej i środków czystości w 2014 roku, obowiązkami i zadaniami w zakresie zapobiegania powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożarów oraz z obowiązkami na wypadek powstania pożaru w firmie oraz z przepisami i zasadami BHP. Złożyła też pisemne oświadczenia dla celów podatkowych. /regulamin k. 67 akt ZUS, pismo k.71, oświadczenia k 73, k 75, k 85 akt ZUS/

W dniach 17 – 18 marca 2014 roku odbyła wstępne stanowiskowe szkolenie w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy. /karta szkolenia –k. 79 akt ZUS/

Do zakresu obowiązków wnioskodawczynie należało m.in. prowadzenie dokumentacji biurowej, rejestracja pism wychodzących i przychodzących, adresowanie korespondencji, prowadzenie zamówień na materiały i artykuły piśmiennicze, kierowanie przyjęciem interesantów do prezesa, dbanie o stan socjalny i porządek firmy, wykonywanie innych czynności zleconych przez prezesa spółki lub jego zastępcę. /zakres obowiązków k. 33 akt ZUS, zeznania wnioskodawczynie e- protokół rozprawy z dnia 26 maja 2015 roku 00:04:23 – 00:19:57 płyta CD k. 85 w zw. z e-protokół rozprawy z dnia 29 listopada 2016 roku 00:04:12 – 00:04:39 płyta CD k.156/

Wcześniej wnioskodawczynie miała styczność z tego rodzaju pracą, ponieważ pomagała mężowi prowadzącemu działalność gospodarczą – sprawdzała faktury, miała do czynienia z korespondencją, którą zanosila na pocztę i do biura (...) spółki z o.o., który prowadził sprawy kadrowe firmy jej męża. /zeznania świadka J. S. e- protokół rozprawy z dnia 26 maja 2015 roku 01:13:39 – 01:21:29 płyta CD k. 85, zeznania wnioskodawczynie e- protokół rozprawy z dnia 26 maja 2015 roku 00:20:51 – 00:22:38 płyta CD k. 85 w zw. z e- protokół rozprawy z dnia 29 listopada 2016 roku 00:04:12 – 00:04:39 płyta CD k.156/

Przedmiotem działalności (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jest m.in. budownictwo, informatyka, hotele i restauracje, transport lądowy, transport rurociągowy, działalność rachunkowo – księgową. Wspólnikami spółki są: W. O. i V. B.. /odpis KRS k.88- 94/

Wcześniej W. O. współpracował z biurem (...) prowadzonym przez jego kolegę. Był jego pełnomocnikiem. Biuro to prowadziło księgowość i kadry firmy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. /niesporne/

Spółka (...) podwynajmowała od Biura (...) lokal na archiwum i biuro, które w wyniku przeniesienia miało siedzibę w P. przy ul.(...). /okoliczności bezsporne/

W okresie od 17 marca 2014 roku do 24 marca 2014 roku wnioskodawczynie wykonywała na rzecz płatnika składek – (...) spółki z o.o. pracę w wymiarze 8 godzin dziennie. Pracę tę wykonywała w siedzibie Biura (...) położonego w P. przy ul. (...). /zeznania świadka E. W. e- protokół rozprawy z dnia 26 maja 2015 roku 00:49:41 - 01:11:56 płyta CD k. 85, kopia listy obecności k. 59 akt ZUS, zeznania świadka J. S. e- protokół rozprawy z dnia 26 maja 2015 roku 00:13:39 – 01:21:29 płyta CD k. 85 zeznania wnioskodawczynie e- protokół rozprawy z dnia 26 maja 2015 roku 00:04:23 – 00:19:57 płyta CD k. 85 w zw. z e- protokół rozprawy z dnia 29 listopada 2016 roku 00:04:12 – 00:04:39 płyta CD k.156/

W tym czasie E. W. wprowadzała ją w przyszłe obowiązki - przygotowywanie dokumentów do księgowości, którą prowadziła. Wnioskodawczynie sprawdzała otrzymane faktury, rozliczenia podatku dochodowego, raportu kasowego, przeliczenia, potwierdzając to własnym podpisem. Odnosiła korespondencję spółki na pocztę, weryfikowała stan zadłużenia firmy. /zeznania świadka E. W. e- protokół rozprawy z dnia 26 maja 2015 roku 00:49:41 – 00:22:39 płyta CD k. 85, dokumenty rozliczeniowe k.87 – 89, k. 93 akt ZUS/.

Wnioskodawczynie w ramach podjętego zatrudnienia kwitowała odbiór wynagrodzenia w gotówce. /kopia listy płac k.45 – 47 akt ZUS/

Od dnia 24 marca 2014 roku wnioskodawczynie stała się niezdolna do pracy z powodu choroby przypadającej w okresie ciąży. /okoliczność bezsporna/.

Pod koniec marca 2014 roku na miejsce wnioskodawczynie został oddelegowany Z. B.. /zeznania świadka E. W. e-protokół rozprawy z dnia 26 maja 2015 roku 00:49:41 - 01:11:56 płyta CD k. 85/

W dniu 1 kwietnia 2014 roku płatnik składek dokonał zgłoszenia wnioskodawczynie do ubezpieczeń społecznych z tytułu zawartej umowy o pracę. /okoliczność bezsporna/.

W dniu zawarcia umowy o pracę wnioskodawczynie była w ciąży, którą stwierdzono u niej badaniem USG w dniu 5 marca 2014 roku. /wynik badania USG – k 138/

W okresie przed zawarciem umowy o pracę jak i w dniu jej zawarcia odwołująca czuła się dobrze. Nie korzystała ze zwolnień lekarskich. Jej ogólny stan zdrowia z punktu widzenia ginekologicznego był dobry. Problemy zdrowotne wnioskodawczynie związane z ciążą rozpoczęły się od dnia 24 marca 2014 roku. Wówczas to trafiła do szpitala w P. gdzie przebywała do 28 marca 2014 roku. /zeznania świadka J. S. e-protokół rozprawy z dnia 26 maja 2015 roku 01:13:39 – 01:21:29 – płyta CD k. 85, dokumentacja medyczna z (...) Centrum Medycznego Oddziału (...) - k. 34, zeznania świadka D. O. - k. 132, kserokopia dokumentacji medycznej z (...) k. 16 – 25 zeznania wnioskodawczynie e-protokół rozprawy z dnia 26 maja 2015 roku 00:04:23 – 00:19:57 płyta CD k. 85 w zw. z e-protokół rozprawy z dnia 29 listopada 2016 roku 00:04:12 – 00:04:39 płyta CD k.156/.

W 2014 roku płatnik składek wykazał stratę na kwotę 620 złotych. /zestawienie – koperta k. 98/

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie zgromadzonych w aktach dokumentów, w tym dokumentacji osobowej, płacowej i medycznej wnioskodawczynie oraz dokumentacji finansowej płatnika składek.

Ponadto Sąd ustalając stan faktyczny w przedmiotowej sprawie oparł się również na osobowych źródłach dowodowych, tj. zeznaniach świadków: J. S., E. W. i D. O., a także na zeznaniach wnioskodawczynie A. S.. Dowodom tym Sąd dał wiarę w całości, jako spójnym, wzajemnie korespondujących ze sobą i znajdującym potwierdzenie w dokumentach.

Podkreślić należy, że świadkowie E. W. i D. O. to osoby dla wnioskodawczynie obce, nie związane z nią ani rodzinnie ani towarzysko. Nie ma zatem żadnych przyczyn aby zeznawały na korzyść wnioskodawczynie czy rozmijały się z prawdą.

Rozpoznając sprawę Sąd nie dopatrył się żadnych okoliczności pozwalających na podważenie wiarygodności powołanych dowodów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie bowiem z treścią art.6 ust.1 pkt 1, art.8 ust.1, art.11 ust.1, art.12 ust.1 i art.13 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121 – j.t. ze zm.) pracownicy, to jest osoby fizyczne pozostające w stosunku pracy, podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. zawarła w dniu 17 marca 2014 roku z A. S. umowę o pracę.

Ważność tej umowy została przez organ rentowy niesłusznie zakwestionowana. Niewątpliwie bowiem sporna umowa o pracę nie została zawarta dla pozorów, jest ważna, na jej podstawie była faktycznie wykonywana praca i nie ma do niej zastosowania przepis art.83 k.c.

O uznaniu stosunku łączącego strony za stosunek pracy rozstrzygają przepisy prawa pracy. Zgodnie z treścią art. 22 § 1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na

rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Do cech pojęciowych pracy stanowiącej przedmiot zobowiązania pracownika w ramach stosunku pracy należą osobiste i odpłatne jej wykonywanie w warunkach podporządkowania. Zgodnie ze stanowiskiem judykatury stosunek ubezpieczeniowy jest następczy wobec stosunku pracy i powstaje tylko wówczas, gdy stosunek pracy jest realizowany. Jeżeli stosunek pracy nie powstał bądź też nie jest realizowany, wówczas nie powstaje stosunek ubezpieczeniowy, nawet jeśli jest odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 17 stycznia 2006 r. III AUa 433/2005, Wspólnota (...)). Podleganie pracowniczemu tytułowi ubezpieczenia społecznego jest uwarunkowane nie tyle opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ile legitymowaniem się statusem pracownika rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy (patrz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2005 r. o sygn. akt II UK 43/05, OSNAPiUS rok 2006/15 – 16/251).

Nawiązanie stosunku pracy powoduje konsekwencje prawne nie tylko w sferze prawa pracy, ale i w innych dziedzinach prawa. Jednym z takich skutków jest prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego na wypadek ziszczenia się określonych w ustawie warunków. Skutek ten po ich spełnieniu powstaje z mocy prawa. Nie można zatem wiązać zawarcia umowy o pracę, choćby zmierzała wyłącznie do uzyskania świadczeń ubezpieczeniowych, z zamiarem obejścia prawa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2005 r. II UK 320/04, opubl: OSNAPiUS rok 2006, Nr. 7-8, poz. 122; zdanie odrębne do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r. II UK 278/04, opubl: OSNAPiUS rok 2006, Nr. 7-8, poz. 116). Cel w postaci objęcia ubezpieczeniem społecznym i uzyskania z niego świadczeń nie jest bowiem sprzeczny z ustawą ani nie zmierza do jej obejścia, a przeciwnie - co zostało już wcześniej podniesione - jest konsekwencją uzyskania statusu pracownika.

Zgodnie z art. 83 § 1 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozoru. Z czynnością prawną pozorną mamy do czynienia wówczas, gdy występują, łącznie następujące warunki: oświadczenie woli musi być złożone tylko dla pozoru, oświadczenie woli musi być złożone drugiej stronie, adresat oświadczenia woli musi zgadzać się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozoru, czyli być aktywnym uczestnikiem stanu pozorności. Pierwsza i zasadnicza cecha czynności pozornej wyraża się brakiem zamiaru wywołania skutków prawnych, jakie prawo łączy z tego typu i treścią złożonego oświadczenia. Jest to zatem z góry świadoma sprzeczność między oświadczonymi a prawdziwymi zamiarami stron, czyli upozorowanie stron na zewnątrz i wytworzenie przeświadczenia dla określonego kręgu (otoczenia), nie wyłączając organów władzy publicznej, że czynność o określonej treści została skutecznie dokonana. Jednakże zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, wyrażonym w wyroku z dnia 14 marca 2001 roku (sygn. akt III UKN 258/00, opubl. OSNAP 2002/21/527), nie można przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadczenie to przyjmował. Nie wyklucza to rozważenia, czy w konkretnym przypadku zawarcie umowy zmierzało do obejścia prawa (art. 58 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p.).

O czynności prawnej mającej na celu obejście ustawy można mówić wówczas, gdy czynność taka pozwala na uniknięcie zakazów, nakazów lub obciążeń wynikających z przepisu ustawy i tylko z takim zamiarem została dokonana. Nie jest natomiast obejściem prawa dokonanie czynności prawnej w celu osiągnięcia skutków, jakie ustawa wiąże z tą czynnością prawną. Skoro z zawarciem umowy o pracę ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych wiąże obowiązek ubezpieczenia emerytalno-rentowego, chorobowego i wypadkowego, podjęcie zatrudnienia w celu objęcia ubezpieczeniem i ewentualnego korzystania ze świadczeń z tego ubezpieczenia nie może być kwalifikowane jako obejście prawa.

W sytuacji, gdy wolą stron zawierających umowę było faktyczne nawiązanie stosunku pracy i doszło do świadczenia pracy za wynagrodzeniem, sama świadomość jednej ze stron umowy, a nawet obu stron, co do wystąpienia w przyszłości zdarzenia uprawniającego do świadczeń z ubezpieczenia społecznego, nie daje podstawy do uznania, że umowa miała na celu obejście prawa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2008 r., sygn. akt II UK 334/07, opubl. L.).

Sąd Okręgowy podziela również pogląd Sądu Najwyższego (wyrok z dnia 25 stycznia 2005 r. II UK 141/04, OSNP 2005/15/235), w którym to Sąd Najwyższy stwierdza, że stronom umowy o pracę, na podstawie której rzeczywiście były wykonywane obowiązki i prawa płynące z tej umowy, nie można przypisać działania w celu obejścia ustawy (art. 58 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p.).

Nadto nadmienić należy, że w niniejszej sprawie to na organie rentowym spoczywał ciężar dowodu, że strony umowy o pracę złożyły fikcyjne oświadczenia woli, a więc, że nie miały zamiaru wywołania żadnych skutków prawnych, gdyż pracownik nie podjął wykonywania pracy, a pracodawca świadczenia tego nie przyjmował. Z tych bowiem faktów organ rentowy wywodzi skutki prawne (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2007 r., I UK 269/2006, LEX nr 328015).

Sąd rozpoznający przedmiotową sprawę w całości podziela także stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 24 lutego 2010 roku w sprawie o sygn. akt II UK 204/09 (Lex nr 590241), że o tym czy strony istotnie nawiązały stosunek pracy stanowiący tytuł ubezpieczeń społecznych nie decyduje samo formalne zawarcie umowy o pracę, wypłata wynagrodzenia, przystąpienie do ubezpieczenia i opłacenie składki, wystawienie świadectwa pracy, ale faktyczne i rzeczywiste realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy, a wynikających z art. 22 § 1 k.p. Istotne więc jest, aby stosunek pracy zrealizował się przez wykonywanie zatrudnienia o cechach pracowniczych.

W uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2010 roku w sprawie o sygn. akt I UK 43/10 (Lex nr 619658) wskazano, że umowa o pracę jest zawarta dla pozorów, a przez to nie stanowi tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, jeżeli przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie jako pracownik nie będzie świadczyć pracy, a podmiot wskazany jako pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy, czyli strony z góry zakładają, że nie będą realizowały swoich praw i obowiązków wypełniających treść stosunku pracy. Skoro z zawarciem umowy o pracę ustawa z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 205, poz. 1585 ze zm.) wiąże obowiązek ubezpieczenia emerytalnego i rentowych oraz wypadkowego i chorobowego, to podjęcie zatrudnienia w celu objęcia tymi ubezpieczeniami i ewentualnie korzystania z przewidzianych nimi świadczeń nie jest obejściem prawa.

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych nie można mówić o pozorności oświadczeń woli stron w zawarciu umowy o pracę. Postępowanie dowodowe jednoznacznie wykazało bowiem, że A. S. podjęła u płatnika składek pracę i świadczyła ją osobiście i pod kierownictwem pracodawcy, a pracodawca – świadczenie to przyjmował, płacąc umówione wynagrodzenie.

Z zeznań świadków, korespondujących z zeznaniami wnioskodawczynie wynika bezsprzecznie, że wnioskodawczynie w spornym okresie wykonywała obowiązki pracownicze w ramach zatrudnienia na stanowisku referenta ds. administracyjnych – była wdrażana do tej pracy przez upoważniłą przez spółkę (...) E. W. zajmując się przygotowaniem dokumentów do zaksięgowania, sprawdzaniem otrzymanych faktur, rozliczenia podatku dochodowego, raportu kasowego, przeliczenia. Odnosiła ona także korespondencję spółki na pocztę, weryfikowała stan zadłużenia firmy.

Ustalenia wskazują także na to, że wnioskodawczynie wykonywała swoje obowiązki pracownicze w spornym okresie w biurze podwynajętym przez płatnika od Biura (...) w P. przy ul. (...).

Materiał dowodowy wykazał także, że A. S. pracowała na rzecz płatnika po 8 godzin dziennie, wykorzystując do tego oddane przez płatnika do jej dyspozycji stanowisko pracy wyposażone w biurko, zaś do podjęcia pracy odbyła niezbędne szkolenia przygotowane przez pracodawcę W. O., pracodawca był obecny w miejscu pracy w godzinach, w których skarżąca wykonywała swoje obowiązki.

W ocenie Sądu w toku niniejszego postępowania również motywy związane z zatrudnieniem wnioskodawczynie zostały należycie uprawdopodobnione zarówno z jej strony, jak i ze strony płatnika. Wnioskodawczynie przekonywująco wyjaśniła, że jej zatrudnienie u płatnika składek wiązało się z tym, że znajdowała się wraz z mężem w trudnej

sytuacji finansowej i już wcześniej oboje małżonkowie podejmowali starania celem znalezienia zatrudnienia dla wnioskodawczyni, co nie pozostawało w związku z faktem zajścia w ciążę.

Wnioskodawczyni dowiodła także, że miała doświadczenie zawodowe w pracy polegającej na wykonywaniu czynności administracyjnych, ponieważ wcześniej pomagała mężowi w prowadzeniu przez niego działalności gospodarczej w postaci sklepu spożywczo – przemysłowego - sprawdzała wówczas faktury, miała do czynienia z korespondencją, przeprowadzała z mężem inwentaryzację. Z kolei W. O. poszukiwał w tym czasie zaufanej osoby, która mogłaby w jego firmie na czas jego planowanej nieobecności związanej z wyjazdem na Ukrainę i nieobecności drugiego wspólnika zająć się sprawami administracyjnymi firmy. Współpracował on wiele lat z mężem wnioskodawczyni przy prowadzeniu przez niego sklepu i znał również wnioskodawczynię obserwując ją wiele lat uznał, że byłaby odpowiednią osobą do zatrudnienia na stanowisku administracyjnym.

Stanowisko, na jakim została zatrudniona wnioskodawczyni, co prawda było stanowiskiem nowo utworzonym, jednak w pełni odpowiadało posiadanym przez nią umiejętnościom i doświadczeniu a przede wszystkim potrzebom pracodawcy w zakresie pozyskania zaufanego pracownika.

Nadto, co wynika z zeznań świadka E. W., już pod koniec marca 2014 roku obowiązki wykonywane dotychczas przez odwołującą przejął Z. B..

Jednocześnie ustalone okoliczności faktyczne sprawy uprawniają Sąd do oceny wynagrodzenia określonego w zawartej umowie o pracę jako uzasadnionego.

Zgodnie bowiem z brzmieniem z art. 78 k.p. wynagrodzenie za pracę powinno być tak ustalone, aby odpowiadało w szczególności rodzajowi wykonywanej pracy i kwalifikacjom wymaganym przy jej wykonywaniu, a także uwzględniało ilość i jakość świadczonej pracy. Ustalona kwota wynagrodzenia 2.250,00 zł brutto za pracę w wymiarze całego etatu na stanowisku referat ds. administracyjnych - biorąc pod uwagę zakres wykonywanych czynności wymagających posiadania odpowiednich umiejętności a także przede wszystkim biorąc pod uwagę wymóg odpowiedzialności pracownika w wymiarze ponad przeciętną miarę związanej z faktem wyjazdu drugiego wspólnika firmy i de facto pozostawienia całej kontroli administracyjnej spółki pracownikowi nie może być uznane za wygórowaną.

Zła kondycja finansowa płatnika w tym wypadku pozostaje bez znaczenia, bowiem wnioskodawczyni faktycznie podjęła na jego rzecz pracę i świadczyła ją do momentu powstania niezdolności do pracy, której nie przewidywała w chwili zawarcia umowy.

Dobry stan zdrowia wnioskodawczyni w chwili zawarcia umowy, pomimo ciąży stwierdzonej już w dniu 5 marca 2014 roku, wynika wprost z dokumentacji medycznej złożonej do akt sprawy, korespondującej z zeznaniami świadka D. O. – lekarza prowadzącego ciążę odwołującej.

Świadomość ciąży, w ocenie Sądu rozpoznającego przedmiotową sprawę, w żadnej mierze nie przekreśla możliwości podjęcia zatrudnienia i ustalenia na jego podstawie stosunku ubezpieczenia pracowniczego.

Jakkolwiek fakt zgłoszenia pracownika do ubezpieczeń społecznych z przekroczeniem terminu jest naruszeniem obowiązków płatnika - pracodawcy i płatnik ponosi z tego tytułu odpowiedzialność, to jednak w żadnej mierze nie wpływa negatywnie na podleganie z mocy prawa ubezpieczeniom społecznym przez pracownika, który pracę podjął i ją wykonywał. Podobne stanowisko zajął Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 10 maja 2016 roku, wydanym w sprawie III AUa 1467/15 (opbl.Legalis nr 1472425)

Na mocy art. 83 ust.1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących m.in. zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i przebiegu ubezpieczeń, a zatem ma prawo do kwestionowania podstaw ubezpieczenia w tym umów o pracę, jako że rodzą one skutki w dziedzinie ubezpieczeń społecznych. Jednak w takiej sytuacji to na organie rentowym spoczywa obowiązek udowodnienia pozorności umowy lub jej sprzeczności z zasadami współzycia społecznego, w myśl art. 6 k.c. Stanowisko takie zajął

także Sąd Najwyższy np. w wyroku z dnia 15 lutego 2007 r., I UK 269/06, OSNP 2008 nr 5-6, poz. 78, w którym stwierdził, iż na organie rentowym, który przyjął zgłoszenie do ubezpieczenia pracowniczego i nie kwestionował tytułu tego zgłoszenia oraz przyjmował składki, spoczywa ciężar dowodu, że strony umowy o pracę złożyły fikcyjne oświadczenia woli.

Zdaniem Sądu organ rentowy w żaden sposób nie udowodnił, iż zakwestionowana przez niego umowa o pracę miała charakter pozorny czy była sprzeczna z zasadami współżycia społecznego.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i stwierdził, że A. S. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym od dnia 17 marca 2014 roku jako pracownik u płatnika składek (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P..

O kosztach postępowania Sąd rozstrzygnął stosownie do wyników postępowania i na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z § 12 ust. 2, w zw. z § 2 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 461 - w brzmieniu obowiązującym do spraw wszczętych do dnia 31 lipca 2015 roku), mając na uwadze, że zgodnie z § 21, obowiązującego od dnia 1 stycznia 2016 roku, rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U z 2015 r, poz. 1800) - do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

D. D- Z.